

man kunne faa et mere alsidig Skøn over Forholdene. Det er efter min Mening, og det blev ogsaa fremhævet af mit Partis Ordfører ved den første Behandling af den første af disse Love, en Mangel, at det blot er tilladt Kommunalbestyrelserne at oprette Huslejenævn; det burde i Virkeligheden paalægges dem; der er ikke forbundet nogen stor Ulejlighed dermed. Kommunalbestyrelserne burde heller ikke have Lov til at ophæve Nævn, hvor de har bestaaet, før Lovens Udløb i 1921, hvis denne Tidsgrænse nu vedtages. Kommunalbestyrelserne kan jo være valgte ud fra ganske andre Synspunkter og ikke just i tilstrækkelig Grad repræsentere Lejerne, der dog maaske er den største Del af Befolkningen i Kommunen. Store Dele af Kommunens Beboere vil jo saa være afskaarne fra at kunne faa deres Ønsker om en Huslejeregulering frem, naar de mener, at Huslejen gaar for stærkt op. Jeg mener derfor, at det burde være en Pligt for alle Kommunalbestyrelser at nedsætte saadanne Nævn, og da ganske særlig fordi det ikke griber ind i Kommunens finansielle Forhold, saaledes som andre sociale Love gør. Ellers kan det jo let befrygtes, at denne Lovgivning kommer til at hænge paa en Snor i Kommunen uden at komme dem til gode, som den er beregnet paa. Man vil ogsaa af Aftrykket af den hollandske Lov se, at skønt man ikke i Holland er gaaet til at paalægge enhver Kommunalbestyrelse at nedsætte et Nævn, har man dog haft Øjet aabent for, at enhver Kommunes Beboere maatte have Lov til selv at skønne over, om der var Trang til Huslejeregulering, og det er derfor i den hollandske Lov bestemt, at hvis i en Kommune Kommunalraadet ikke nedsætter et Nævn, skal Lejerne kunne gaa til en Nabokommunes Nævn og faa deres Sager paakendt der, ganske som om der var et Nævn i deres egen Kommune. Det er ogsaa en Udvej, men jeg synes, det var nemmere at paalægge Kommunalbestyrelserne at nedsætte Nævn i enhver Kommune.

Nævnenes Medlemmer skal efter Loven vælges efter Forholdstal. I § 1 nævnes tillige, at der kan udvælges to sagkyndige til Supplering af de almindelige Nævn, og disse to skal ogsaa vælges af Kommunalbestyrelsen, men der staar ikke udtrykkelig, at

de skal vælges efter Forholdstal. Jeg vil anse det for heldigt at faa en Bestemmelse derom sat ind i Loven, saa at ingen Fejltagelse bliver mulig.

Der bestemmes for København, Gentofte og en enkelt anden Kommune, at en Ejer skal være Ejer og Udlejer af mindst 7 Lejligheder for at kunne indtræde i Nævnet som Ejerrepræsentant. Det forekommer mig at være noget rigeligt, men det berører jo ikke andre end de paa-gældende Kommuner. Hvis man der finder det rimeligt, kan der vel ikke være saa meget at sige dertil; men Bestemmelsen kan jo gøres anvendelig andre Steder i Landet, og da vil det i alt Fald være nødvendigt at lempe den, hvilket ogsaa synes at kunne finde Sted efter Loven.

Men Forslaget har en Mangel, som jeg gerne vil pege paa. Det er med Hensyn til Vederlaget for Arbejdet. Den foreslaaede Lov tilsiger ikke Nævnenes Medlemmer noget Vederlag for det ganske betydelige Arbejde, som de har, og som jo vil blive betydelig forøget, hvis denne udvidede Lov bliver vedtaget. Dette Arbejde burde kunne ydes et Vederlag for, thi ellers vil det komme til at gaa saaledes, at mange, der var udmærket egnede til at deltage i dette Arbejde, ikke kan lade sig vælge dertil, men maa se at blive fri for det, fordi de ikke har Raad til det. Skal man have de bedst egnede og mest interesserede Folk til et saadant Hverv, er det nødvendigt, at der kan ydes Vederlag for Arbejdet. Nu staar der i Lovforslaget, at det er et borgerligt Ombud, og det vil altsaa sige, at man er forpligtet til at modtage det. Efter hvad jeg har set af Lovens Forhistorie, maa jeg gaa ud fra, at det tillige betyder, at Hvervet ikke maa lønnes. Der har nemlig i den oprindelige Lov staaet, at Hvervet var ulønnet, men det blev i anden Omgang strøget efter Anmodning af Formændene for Københavns Huslejenævn. Derved var der aabnet en Mulighed for, at Arbejdet kunde honoreres, men det ses af Forhistorien, at Landstinget atter indsatte denne Bestemmelse, og den er nu gaaet over i det foreliggende Lovforslag, saaledes at der staar, at Hvervet er et borgerligt Ombud. Det bør i hvert Fald klares — og det kan maaske ske her —, om det betyder et Forbud imod, at Kommunalbestyrelserne lønner Huslejenævnenes Med-